

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Anton Boenki en 27 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De verzoekers, genoemd in de artikelen 1 en 2 bezitten allen de Duitse nationaliteit en zijn zonder uitzondering gehuwd. Om de redenen vermeld in de memorie van toelichting op het ontwerp van wet tot naturalisatie van Franz Blasl en 30 anderen, worden hun vrouwen — in artikel 3 — afzonderlijk ter kosteloze naturalisatie voorgedragen.

De verzoeker Anton Boenki, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1907 te Bischofstein in Duitsland geboren en woont van 1921 af in ons land. Als mijnwerker is hij sedertdien werkzaam geweest. Hij is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw; zijn hier te lande geboren kinderen ontvangen een Nederlandse opvoeding. Verzoeker genoot, ondanks het feit, dat hij geen kans zag zich aan alle contact met de Duitse organen te onttrekken, gedurende de oorlogsjaren het vertrouwen van zijn Nederlandse omgeving. De revisie-commissie voor het mijnbedrijf heeft hem in 1948 als bona fide Duitser aangemerkt.

De verzoeker Johann Herpers, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1888 te Aken (Duitsland) geboren en is sedert 1917 in ons land gevestigd. Hij is in onze samenleving opgenomen. Hoewel verzoeker zich gedurende de oorlogsjaren niet geheel heeft kunnen onttrekken aan Duitse invloeden, is zijn gedrag jegens zijn Nederlandse omgeving goed geweest. Hij heeft Nederlanders geholpen en weigerde de auto van de — Nederlandse — directeur van de fabriek waar hij werkte aan de Duitsers uit te leveren. Als stalenwever voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

Hugo van Leijen, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1905 te Kleef in Duitsland geboren. In 1931 huwde hij een Nederlandse vrouw. Sinds 1949 is deze verzoeker met zijn gezin in ons land gevestigd. Hij is hier ingeburgerd en voelt zich met ons volk verbonden. Verzoeker is scheikundige en heeft als directeur van een chemische fabriek genoegzame inkomsten.

In artikel 2 wordt voorgedragen Heinrich Walter Andreas Zimmik. Deze, in 1906 te Witten in Duitsland geboren, woont sedert 1930 onafgebroken in ons land. Mede door zijn huwelijk met een van geboorte Nederlandse vrouw is hij zich Nederlander gaan gevoelen. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij zich dienovereenkomstig gedragen. Toen hij in 1942 werd opgeroepen voor Duitse militaire dienst, is hij aanstonds ondergedoken en tot het einde van de oorlog ondergedoken gebleven. Hij wordt daarom voor kosteloze naturalisatie voorgedragen. Als zelfstandig zadel- en schoenmaker voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De Belgische verzoeker Antonius Johannes Joseph Maria Elisabeth Bernaerts, genoemd in artikel 4, onder 1, werd in 1903 te Ravels (België) geboren en woont van kindsbeen af in ons land. Hij voelt zich Nederlander en geeft zijn kinderen een Nederlandse opvoeding. Gedurende de Duitse overheersing heeft hij zich gedragen zoals van een toekomstige Nederlander

mocht worden verwacht. Verzoeker is eigenaar van een goed renderend landbouwbedrijf.

De Britse verzoekster Jonkvrouwe Jacqueline Eleonore Isabelle Jeltje de Bosch Kemper, weduwe van Lionel Cecil Jane, wordt genoemd in artikel 4, onder 2. Verzoekster is Nederlandse van geboorte doch verkreeg de Britse nationaliteit tengevolge van haar huwelijk met een Engelsman. Na de dood van haar echtgenoot heeft zij door onbekendheid met de wettelijke voorschriften verzuimd zich tijdig de Nederlandse nationaliteit weer te verzekeren. Sedert 1932 woont zij weder onafgebroken in ons land. Verzoekster is werkzaam als gezelschapsdame en geniet bovendien enig inkomen uit bezit.

Erich Wilhelm Gerhardt, de ongehuwde Duitse verzoeker, genoemd in artikel 4, onder 3, werd in 1928 te 's-Gravenhage geboren en heeft Nederland nimmer verlaten. Verzoeker staat gunstig bekend en voorziet als kantoorbediende in zijn onderhoud.

In artikel 4, onder 4, wordt voorgedragen de staatloze verzoekster Cornelia Maria Lijdie de Greve. Zij is Nederlandse van geboorte en is gehuwd geweest met de Nederlander Eghert Herman Gradus van Lienden. Verzoekster verkreeg in 1945 de Amerikaanse nationaliteit tengevolge van naturalisatie, tegelijk met haar man. Verzoekster woont sedert 1953 weder in ons land. Als typiste kan zij op voldoende wijze in haar onderhoud voorzien; zij bezit enig vermogen.

De staatloze verzoeker Hans Frits Hickel, genoemd in artikel 4, onder 5, werd in 1932 hier te lande geboren en heeft steeds hier gewoond. Hij is in geest en leven Nederlander en voorziet als kelner in zijn onderhoud.

De Belgische verzoeker Emiel Leopold Janssens, genoemd in artikel 4, onder 6, werd in 1911 te Antwerpen (België) geboren en woont van jongs af in ons land. Hij is in onze samenleving opgenomen. Op zijn gedrag gedurende de oorlogsjaren zijn geen aanmerkingen te maken. Als bakkersknecht voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Sophia Kannenberg, de Duitse verzoekster, genoemd in artikel 4, onder 7, werd in 1912 te Issum in Duitsland geboren en woont sedert 1932 in ons land. Zij heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze en zich gedurende de oorlogsjaren het Nederlanderschap waardig getoond. Er werd door de Duitsers grote pressie op verzoekster uitgeoefend; tenslotte werd zij gedwongen om enige maanden in de cantine van een kazerne te werken. In september 1944 werd zij onder geleide naar Duitsland getransporteerd, van waaruit zij zeer spoedig kans zag naar Nederland terug te keren. Daarna is zij voor de verdere duur van de oorlog ondergedoken geweest. Als huishoudster voorziet zij in haar onderhoud.

In artikel 4, onder 8, wordt voorgedragen de Poolse verzoekster Edith Kasperski. Deze werd in 1931 te Heerlen (Limburg) geboren uit hier gevestigde ouders en is hier te lande opgegroeid. Als naaister voorziet zij in haar onderhoud.

De Hongaarse verzoekster Lili Katz, genoemd in artikel 4, onder 9, werd in 1931 te Hajduszoboszló in Hongarije geboren. In 1944 en 1945 verbleef zij in Duitse kampen. In 1947 kwam verzoekster met haar ouders naar ons land. Zij is zich Nederlandse gaan gevoelen en kan thans als ingeburgerd worden

¹⁾ Zijn met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken nedergelgd ter griffie, ter inzage van de leden.

beschouwd. Zij woont bij haar ouders en draagt als naaister bij tot het gezinsinkomen.

De Oostenrijkse verzoeker Jonkheer Ludwig Rosa de Norman d'Audenhove, genoemd in artikel 4, onder 10, werd in 1899 te Salzburg (Oostenrijk) geboren. Verzoeker diende Nederlandse belangen door bemiddeling te verlenen bij de totstandkoming van transacties ten behoeve van het Nederlandse Rode Kruis. In 1945 vestigde verzoeker zich in Nederland. Verzoeker is directeur van een naamloze vennootschap. Hij staat ingeschreven in de filiatieregisters van de Nederlandse adel en is gerechtigd tot het voeren van het predikaat van Jonkheer.

De Tsjechoslowaakse verzoeker Jindrich Pavelka, genoemd in artikel 4, onder 11, werd in 1914 te Vidce (Tsjechoslowakije) geboren. Verzoeker, die reeds eerder korte tijd in Nederland had gewoond, verbleef van 1939 tot 1950 in Djakarta en vestigde zich daarna voorgoed in ons land. Hij heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze en heeft als employé bij een schoenfabriek genoegzame inkomsten.

Friedrich Adolph Würdemann, de staatloze verzoeker, genoemd in artikel 4, onder 12, is hier te lande geboren (in 1902) en getogen. Hij is in onze samenleving opgenomen. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij zich jegens ons volk loyaal gedragen. Als stucadoor verdient hij het brood.

In artikel 4, onder 13, wordt voorgedragen de Roemeense verzoeker Rudolf Joska Zunki. Deze werd in 1924 hier te lande geboren en heeft ons land nimmer verlaten. Zijn moeder is Nederlandse van geboorte. Het gezin stond gedurende de oorlogsjaren gunstig bekend. Als boekhouder voorziet verzoeker in zijn onderhoud.

De Duitse verzoeker Wilhelm Hubertus Franken, genoemd in artikel 5, onder 1, is hier te lande geboren en getogen. Hij is meerderjarig geworden gedurende de behandeling van het naturalisatieverzoek van zijn vader, die in 1952 naturalisatie verkreeg. Daarom wordt verzoeker voor kosteloze naturalisatie voorgedragen. Verzoeker, die met een van geboorte Nederlandse vrouw gehuwd is, verdient als mijnwerker het brood.

De verzoeker Janusz Kazmierczak, genoemd in artikel 5, onder 2, werd in 1928 te Warschau (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. In 1947 vestigde hij zich in ons land. Verzoeker is sedert 1952 in Nederlandse militaire dienst en heeft deel uitgemaakt van het Nederlands Detachement Verenigde Naties. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Hij dient nu als korporaal bij de Koninklijke Landmacht. Op grond van de door hem vervulde militaire dienst wordt hij voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht.

Frans Nemeth, de Hongaarse verzoeker, genoemd in artikel 5, onder 3, is hier te lande geboren en getogen. Evenals de verzoeker, genoemd in artikel 5, onder 1, is Nemeth meerderjarig geworden gedurende de behandeling van het naturalisatieverzoek van zijn in 1955 genaturaliseerde vader; ook hij wordt daarom voor kosteloze verlening van het Nederlanderschap voorgedragen. Verzoeker heeft als onderwijzer regelmatige inkomsten.

In artikel 5, onder 4, wordt voorgedragen de verzoeker Wojciech Statnik. Deze werd in 1923 te Rojow (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Verzoeker, die als dwangarbeider in Duitsland verbleef, vluchtte eind december 1942 naar Italië, waar hij zich aansloot bij een illegale organisatie. Enkele maanden later wist hij zich te melden bij het leger van Generaal Anders. Hiermee heeft verzoeker aan verschillende fronten — ook bij Arnhem — tegen de vijand gevochten. In 1947 vestigde hij zich in ons land, waar hij in 1948 een Nederlandse vrouw huwde. Als mijnwerker verdient hij het brood. Deze verzoeker wordt voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht op grond van de door hem aan ons land bevozen diensten.

De verzoeker, genoemd in artikel 4, onder 1, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn in artikel 6 genoemde kinderen het verzoek tot naturalisatie ingediend. Het is billijk deze kinderen alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Zes verzoekers zullen door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit niet verliezen. Het zijn de Britse verzoekster, genoemd in artikel 4, onder 2; de Poolse verzoeker, genoemd in artikel 4, onder 8; de Hongaarse verzoekers, genoemd in artikel 4, onder 9, en in artikel 5, onder 3; de Tsjechoslowaakse verzoeker, genoemd in artikel 4, onder 11, en de Roemeense verzoeker, genoemd in artikel 4, onder 13. Ten aanzien van de overige voorgedragenen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Britse verzoekster, genoemd in artikel 4, onder 2, moet, om haar Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van haar naturalisatie daarvan afstand doen. Zij heeft zich daartoe bereid verklaard.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.